poziţii filosofice un suport intersubiectiv. Prin dimensiune românească a existenţei s-ar putea deci înţelege, fără dificultăţi, concepţia despre existenţă a gânditorilor români, în măsura în care ar putea servi drept criteriu şi măsură de apreciere a ideilor despre existenţă ale gânditorilor altor neamuri.

Nu ne vom limita însă aci la concepţiile cristalizate despre existenţă ale *filosofilor* români. Nu vom pune nici chiar accentul principal pe ele. Nu doar că lucrul nu ar fi cu putinţă. Unii l-au şi încercat. Ni se pare însă mai interesant şi mai de folos să facem altfel. Materialul pe care se poate sprijini o atare cercetare ne poate fi dat, fireşte, şi de reflecţia filosofică a gânditorilor principali ai neamului românesc. Ne poate fi dat însă mai ales de ceea ce preexistă, în oarecare măsură, activităţii gânditorilor, şi anume: de configuraţia limbii şi de structura simbolurilor expresive cu circulaţie generală în poporul românesc; altfel zis, de calapoadele de gând pe care s-au croit cuvintele. Un gânditor poate încerca să se abată de la acest calapod în raport cu o vedenie sau interpretare personală. Mijloacele prin care se exprimă îl vor trăda însă, şi-i vor crea impasuri pe care cercetarea le poate desluşi ori explica.